Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Quis dispensat cum talib[us]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

¶ Hec eſt vltima ps iſtius capli. in qua autoꝛ ꝑ modum notabilis infert
quoddā documentū de filijs pſbyteroꝝ dicēs. ꝙ filij preſbyteroꝝ nō pñt
ſuccedere patri in patrimonio .i. in paternis hereditatibꝫ nec in beneficio.
Deinde ponit aliud documentū. ꝙ nullus hꝫ alios bannire niſi ſit pſona
ſpēalis. vt eps. ꝑpoſitus. ⁊ officialis. ⁊ hi in ꝓprijs locis hñt bannire. ſcꝫ in
dyoceſi ꝓpria. ⁊ nō hñt alios in bannū facere extra dyoceſim ꝓpriam. niſi ex
ſpēali ꝯceſſione eis collata

☞ Primo notandū. littera dr ꝙ filij ſacerdotū nō debent ſuccedere pa-
tri in beneficijs. hoc eſt diſtinguēdū. qꝛ filij ſacerdotū vel volunt manere in
ſeculo. vel nō. Si nō ſed intrāt religionē. tūc ꝓmouent ad ſacros ordines
ſine diſpenſatōe. qꝛ tūc ordo diſpēſat cū eis. Pro quo tñ ſciendū. ꝙ filij ſa-
cerdotū in religione impediūtur aliqbꝫ caſibꝫ. ſcꝫ ꝙ nō pñt ꝓmoueri ad di-
gnitates. qꝛ nō pñt fieri abbates. prioꝛes. guardiani. ⁊cījs. Si vero tales
manent in ſeculo. tūc eſt diſtinguendū. qꝛ vel volūt ꝯſequi beneficia patris
de iure ꝯmuni. ⁊ ſic nō poſſunt. Verbi grā. ſi pater alicuius habuiſſet cu-
ratū beneficiū. tūc de iure ꝯmuni filius nō poſſet ſequi ad illud beneficium
Aut intelligit ꝙ poſſet ſequi cū diſpenſatōe. ⁊ hoc eſt tripl'r. Nā qñqꝫ cum
talibꝫ fit magna diſpenſatio. ſcꝫ ꝙ pñt ꝯſequi alia beneficia ꝙꝫ paterna. Alio
mō fit cū eis maioꝛ diſpenſatio. ſcꝫ ꝙ pñt ꝯſequi beneficiū paternū media-
te ⁊ nō immediate. ſcꝫ vt ipe eſſet tercius vel quartus poſt patrem. Ter-
cio cū his fit diſpenſatio maxima. ſcꝫ qñ a papa tanta diſpenſatōe dotātur
ꝙ immediate paterna poſſunt ꝯſequi

☞ Scdo notandū ꝑ modū dubij. qꝛ aliqs dubitare poſſet qs hꝫ diſpē-
ſare cū filijs ſacerdotū. Reſpōdet. ſi tales ꝓmoueant ad ordines minoꝛes
et ad beneficia non curata. tūc eps pt cū eis diſpenſare. Si aūt ꝓmouen-
tur ad ordines maioꝛes ſiue ad ſacros ordines. tūc ſolus dominus apoſto-
licus poteſt cum eis diſpenſare

☞ Ultimo notandū. ꝙ bona clericoꝝ debēt diuidi in quattuoꝛ partes.
Primā ptē debēt ſeruare ꝓ ſe ⁊ ꝓ familia ſua. Secūdā ptē debēt dare ad
reſtauratōem ecclīaꝝ. ſcꝫ ꝯparando libros ⁊ calices ⁊ alia neceſſaria ecclie
Terciā partē debent dare paupibꝫ aduenientibꝫ pure ꝓpter deum. ⁊ nō ꝓ-
pter laudem vel aliquā aliquā aliā cām mūdialem. ⁊ g̃ nō debent bona eo-
rum hiſtrionibꝫ. ioculatoribꝫ. vel meretricibꝫ dare. Quartā vero ptē cleri-
ci debēt ſuis parentibꝫ nō ꝓpter affinitatē. ſꝫ pure ꝓpter deum dare de ſuis
bonis. Et hoc bñ deſignatū eſt ꝑ Joachim ꝓphetā. qui oīa ſua bona in qt-
tuoꝛ ptes diuiſit. pmā miſit in templo. ſecūdā dedit aduenientibꝫ. terciaꝫ
partē dedit pauperibꝫ amicis ſuis. quartam reſeruauit pro ſe ⁊ familia ſua.
Sed heu clerici nihil curant de talibꝫ. neqꝫ eñ curant deum neqꝫ ſacrā ſcri-
pturā. neqꝫ exēpla ſctōꝝ ⁊ ſctāꝝ. neqꝫ dyabolū neqꝫ hominē. ſed potius cō-
ſumūt bona eccleſie in tabernis ⁊ cum meretricibꝫ peſſimis ⁊ hiſtrionibus
et inquantum quis magis eſt hiſtrio et garruloſus. intantum eum magis
diligunt. Ipſi eñ bona ſeorum ſic inutiliter exponunt. ergo ve ve ⁊ iterum
ve ipſis qui ita bona chriſti inutiliter exponūt. ex eo ꝙ iſtud quod iſtis of-
fertur pure ꝓpter deum. illud ꝯſumūt cū meretricibꝫ ⁊ cū alijs nequicioſ
hoibꝫ. ⁊ illud qd donat nō eſt ipſorū propriuꝫ. ſed eſt hereditas ⁊ poſſeſſio
chriſti. quia illa bona chriſto offerūtur. ſed qꝛ clerici gerunt vices chriſti in